

cerne er blevet sat ind. Sådan skal det fortsat være.

Jeg har villet give dette sammenfattende billede af vores velfærdssamfunds stadie og udviklingsmuligheder, og jeg synes, forespørgeren har taget et godt initiativ.

Essensen er, at vi skal ruste det enkelte menneske i Danmark til forandring på et trygt grundlag. For det har vist sig at være uden konkurrence i de lande, vi kan sammenligne os med. Vi skal være forrest med positive ændringer på arbejdsmarkedet, i teknologien, i uddannelsessystemerne, i velfærdssamfundet. Vi skal lære systemerne at arbejde sammen, ikke at afskærme sig fra hinanden.

Må jeg slutte her med et ønske om en god debat i dag – også en debat, der bærer præg af en vis stolthed over vores velfærdssamfund. Det er ikke så ringe endda. Og hvis man har sin stolthed og sin målbevidsthed, så kan man også klare sig både som politiker og som befolkning i et samfund, der, som jeg sagde det før, har vist sin bæredygtighed.

Socialministeren (Karen Jespersen):

I debatten om velfærdssamfundet støder man tit på den holdning, at en bevarelse af velfærdssamfundet er i modstrid med det at have en sund, stærk økonomi. Det er et synspunkt, jeg er helt uenig i.

Det er rigtigt, at Danmark selvfølgelig har problemer med hele tiden at have styr på økonomien, men vi kan jo se i de senere år, at det kan lykkes, og det er gået klart bedre.

Men det er jo et vilkår, vi deler med andre lande i Europa, i den vestlige verden, at vi er ude for en benhård konkurrence på det internationale marked – en konkurrence, der bliver hårdere og hårdere. Men det er min klare vurdering, at Danmark takket være sit velfærdssamfund i virkeligheden er bedre rustet til at møde udfordringerne på verdensmarkedet i konkurrence med andre lande.

Og hvorfor er det så det? Jo, det er det, fordi jeg mener, at der er en meget tæt sammenhæng mellem det, at når man oplever, at man giver noget til et fællesskab, til et samfund, så får man også samtidig noget igen. Det er jo lige præcis det, der er tilfældet i et velfærdssamfund som det danske.

Det er, at borgerne har en langt større tryghed end i mange andre lande for, at de kan blive behandlet, når de er syge, at de kan få deres børn uddannet, uanset hvad socialgruppe de

kommer fra, og at de kan få en ordentlig pleje og omsorg, når de bliver ældre. Det betyder, at man oplever, at det fællesskab, som samfundet er, også er et fællesskab for en selv – at man får noget ud af det fællesskab. Og derfor er man også langt mere villig til at yde en indsats på sin arbejdsplads og i sit lokalsamfund.

På den måde mener jeg, at man i et velfærdssamfund som det danske er langt bedre rustet til at møde de udfordringer, som alle lande i verden står over for.

Derfor, når man taler om en udvikling af velfærdssamfundet og regeringens målsætning, handler det selvfølgelig også om, hvordan vi styrker og bevarer nogle af de gode elementer i det samfund, vi har, og derfor har det da også været en del af regeringens målsætning at sørge for, at der er nogle af de tilbud, som befolkningen med rette forventer:

At man kan blive behandlet på sygehusene, når man er syg, at der er plads på et plejehjem, når man ikke længere kan klare sig selv i eget hjem, at der bliver flere uddannelsespladser osv. Det er en meget fundamental del af den fortsatte udvikling af velfærdssamfundet, fordi det jo også betyder, at det er den vej, man styrker solidariteten med de svagstillede i samfundet.

Og det er jo den anden vigtige del af vores velfærdssamfund: at vi sørger for, at der er ordentlige vilkår for de svagstillede. Altså at man f.eks., på trods af at man er langvarigt ledig, stadig væk har mulighed for at beholde sin bolig og have en ordentlig bolig; at man får hjælp, hvis man er sindslidende, og hvis man har alvorlige sociale problemer. De fundamentale grundtræk i vores velfærdssamfund er en fuldstændig uomgængelig del af en videreudvikling og en bevarelse af det velfærdssamfund, vi har.

Men det drejer sig ikke kun om at bevare, det drejer sig også om at forandre og forny. Og hvorfor gør det så det? Jo, det gør det, fordi verden har forandret sig, og vi kan se det afspejle sig i nye problemer i det samfund, vi står over for.

Man kan sige, at det, der karakteriserer mennesker, der i dag har sociale problemer, og som ikke er en del af fællesskabet og føler sig udenfor, ikke så meget er mangel på materielle goder, mangel på penge – det er ikke, fordi folk har de store summer at leve for, men vi har faktisk et samfund, hvor mennesker har nogle ordentlige ydelser at leve for.